

يَا بَلَلُ، أَقِمِ الصَّلَاةَ، أَرِخْنَا بِهَا»: «إِذْ بَلَلَ نَمَارًا، رَأَى نَمَارًا إِذْ أَقَامَهُ كَانَ مُرْدِيًّا

از سالم بن ابی جعفر روایت است که گفت: مردی گفت: کاش نمار می خواندم و راحت می شدم. اما گویا سخن او را بد دانستند، پس گفت: شنیدم که رسول الله - صلی الله علیه وسلم - می فرمود: «يَا بَلَلُ، أَقِمِ الصَّلَاةَ، أَرِخْنَا بِهَا»: «إِذْ بَلَلَ نَمَارًا، رَأَى نَمَارًا إِذْ أَقَامَهُ كَانَ مُرْدِيًّا».

[صحیح است] [به روایت ابوداود]

مردی از صحابه گفت: کاش نمار می خواندم تا راحت می شدم. کسانی که اطراف او بودند این سخن را بد دانستند و بر او عیب گرفتند، پس او گفت: شنیدم که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می فرمود: ای بلل! برای نمار اذان بگو و اقامه اش کن تا با آن آسوده شویم؛ زیرا نمار با مناجات الله و راحتی روح و دل همراه است.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/65095>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

